

2006. január 17., kedd

NST-2000 csoportok	Árumegnevezés	A CPA-csoportok termékei szerinti meghatározás
18	Csoportosított áruk: együtt szállított, vegyes típusú áruk Megjegyzés: ez a címsor abban az esetben alkalmazandó, amikor nem tekinthető helyénvalónak az áruk külön-külön az 01-16. csoportokba való besorolása.	
19	Azonosíthatatlan áru: olyan áru, amely valamely okból nem azonosítható és ezért nem sorolható az 01-16. csoportokba. Megjegyzés: ez a címsor olyan árukra vonatkozik, amelyekről a jelentést tevő egységnek nincs információja a szállított áruk típusát illetően.	
20	Egyéb, máshova nem sorolt áru Megjegyzés: ez a címsor valamennyi olyan árura vonatkozik, amely nem sorolható az 01-19. csoport egyikébe sem. Mivel az 01-19. csoport a szándékok szerint lefedi a szállított áruk valamennyi előrelátható kategóriáját, a 20. csoport alkalmazása rendhagyónak tekintendő, és az e címsor alatt jelentett adatok további ellenőrzésének szükségességét jelenthetik.	

G. MELLÉKLET

Az adattovábbítás céljából engedélyezett időszak hosszabbítása (5. cikk (2) bekezdése)

Tagállam	A megfigyelési időszak végét követő hosszabbított továbbítási időszak	A hosszabbított továbbítási időszak alkalmazásának utolsó éve
Belgium	8 hónap	2009

P6_TA(2006)0005

A szexuális kizsákmányolás veszélyének kitett nők és gyermekek kereskedelmének megakadályozása**Az Európai Parlament állásfoglalása a szexuális kizsákmányolás által veszélyeztetett nők és gyermekek kereskedelmének megakadályozását szolgáló stratégiákról (2004/2216(INI))**

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára ⁽¹⁾, és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére, amely szerint „tilos az emberi lényekkel kereskedni”,⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

2006. január 17., kedd

- tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, és különösen annak 4. és 5. cikkére,
- tekintettel az ENSZ egyezményeire és nyilatkozataira, és különösen a nőkkel szembeni megkülönböztetés valamennyi formájának megszüntetéséről szóló 1979. évi egyezmény 5. és 6. cikkére,
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló 1989. évi ENSZ egyezményre, amelynek célja a gyermekeknek a szexuális kizsákmányolás és szexuális visszaélés valamennyi formájával szembeni védelme, és amelynek célja a gyermekek erőszakos elrablásának, eladásának és kereskedelmének megakadályozása,
- tekintettel a határokon átívelő szervezett bűnözés elleni ENSZ egyezményt kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nő- és gyermekkereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló 2000. évi palermói jegyzőkönyvre,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene való küzdelemről szóló, 2002. szeptember 20-án – az emberkereskedelem megelőzésével és leküzdésével, a XXI. század globális kihívásával foglalkozó európai konferencia által – elfogadott brüsszeli nyilatkozatra, amely az érintett területek valamennyi nemzeti és nemzetközi szereplőinek részvételével a származási, tranzit- és célországok közötti hatékony összehangolt intézkedésekre szólít fel, és különös tekintettel annak 7. és 8. cikkére;
- tekintettel az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i 2002/629/IB tanácsi kerethatározatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló, 2003. december 22-i 2004/68/IB tanácsi kerethatározatra ⁽²⁾,
- tekintettel a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekben érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az emberkereskedelemmel foglalkozó szakértői csoport véleményére ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülésének következtéseire, amelyben felszólítottak az emberkereskedelemmel foglalkozók elleni küzdelemre és hangsúlyozták az emberkereskedelem valamennyi formája megakadályozásának szükségességét,
- tekintettel a Bizottság részéről a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A szabadság, biztonság és igazságosság övezete: a tamperei program mérlege és az új iránymutatások” című közleményre (COM(2004)0401),
- tekintettel a gyermekekkel, a fiatalokkal és a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet szolgáló megelőző intézkedésekre vonatkozó közösségi cselekvési program (a Daphne program) elfogadásáról szóló, 2000. január 24-i 293/2000/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel az ENSZ nőkről szóló 4. pekingi világkonferenciájának 1995. szeptemberi nyilatkozatára,
- tekintettel a 2004. november 4–5-i brüsszeli Európai Tanács által elfogadott következtetésekre, amelyeket csatoltak a szabadságról, a biztonságról és az igazságosságról szóló hágai programhoz, amely program felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot az emberkereskedelem elleni küzdelem bevált gyakorlataira, normáira és mechanizmusaira vonatkozó terv kidolgozására,
- tekintettel az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló, a Miniszterek Bizottsága által 2005. május 3-án elfogadott egyezményére,
- tekintettel 2000. május 19-i állásfoglalására az „Új intézkedések a nőkkel folytatott kereskedelem elleni küzdelem területén” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett bizottsági közleményről ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 203., 2002.8.1., 1. o.

⁽²⁾ HL L 13., 2004.1.20., 44. o.

⁽³⁾ HL L 261., 2004.8.6., 19. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Bizottság igazságügyvel, szabadsággal és biztonsággal foglalkozó főigazgatósága, 2004.

⁽⁵⁾ HL L 34., 2000.2.9., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 59., 2001.2.23., 307. o.

2006. január 17., kedd

- tekintettel az „Az embercsempészet elleni küzdelem – integrált megközelítés és cselekvési tervjavaslat” című, nemrégiben kiadott bizottsági közleményre (COM(2005)0514),
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A6-0400/2005),
- A. mivel az emberkereskedelem az alapvető emberi jogok súlyos megsértésével és olyan kegyetlen bánásmódokkal társul, mint a kényszer, az erőszak, a fenyegetés, a megalázás, az elrablás, a bántalmazás, a szexuális kizsákmányolás, a félrevezetés vagy a csalás,
- B. emlékeztet arra, hogy – amint azt a Tanács soros elnöke 2005. június 23-án az Európai Parlamentben kijelentette – évente 600 000–800 000 ember válik emberkereskedelem áldozatává világszerte; mivel minden évben több mint 100 000 nő válik emberkereskedelem áldozatává az Európai Unióban,
- C. mivel a nőket és a gyermekeket különösen veszélyezteti a rabszolgaság e modern formája, amely elsősorban a bűnhálózatok ellenőrzése alatt áll, és mivel ezért nagyobb a kockázata, hogy emberkereskedelem áldozatává válnak,
- D. mivel a nők és gyermekek kereskedelmét lehetővé tevő egyik legfőbb tényező a prostitúció helyi piacainak létezése, amelyeken egyeseknek megvan a lehetősége és szándéka a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolás céljából történő eladására és megvásárlására; mivel az emberkereskedők alapvetően a déli országokból az északiakra és keletről nyugatra küldenek nőket és gyermekeket, ahol a vevőkereslet a legnagyobb,
- E. tekintettel arra, hogy az emberkereskedelemre vonatkozó zéró tolerancia elérésére az Európai Uniónak látható és hiteles célokat kell kitűznie, mint például az emberkereskedelem áldozatainak számának felére csökkentése a következő 10 év során; mivel azonban az átfogó cél természetesen e kiemelten súlyos bűncselekménynek és az emberi jogok súlyos megsértése e formájának mielőbbi teljes felszámolása,
- F. mivel a Tanácsnak és a Bizottságnak az Amszterdami Szerződés szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megteremtésére vonatkozó rendelkezései legmegfelelőbb végrehajtásának módjáról szóló bécsi cselekvési terve⁽¹⁾ nagyobb erőfeszítésekre szólít fel, mindenekelőtt néhány olyan terület, mint az emberkereskedelem, különösen a nők, valamint a serdülőkorúak és a gyermekek kizsákmányolása területén közös meghatározások, feladatok és szankciók közös megállapítása elérése érdekében,
- G. mivel a gyermekek és fiatalok kereskedelme és csempészete nem vizsgálható azonos szempontok alapján, mint a nők kereskedelme és csempészete, és mivel egyedi elbánást kell alkalmazni egyrészt a gyermekek, másrészt a serdülőkorúak szükségleteihez igazodva, mivel utóbbiak szükségleteinek kezelése eltér a gyermekek szükségleteinek kezelésétől,
- H. mivel az EU tagállamai számára az emberkereskedelem közös meghatározását felállító és tényállási elemeit rögzítő, az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló 2002/629/IB kerethatározat elfogadása ellenére a tagállamokban alkalmazott szankciókat különösen a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása tekintetében még mindig nem harmonizálták,
- I. tekintettel arra, hogy az emberkereskedelem, és különösen a nő- és gyermekkereskedelem elleni küzdelem politikai prioritását hangsúlyozó Szerződések, számos már elfogadott jogalkotási intézkedés és meghozott politikai nyilatkozat – mint például a 2002-es brüsszeli nyilatkozat – ellenére továbbra sincs érzékelhető, valódi javulás; mivel ezzel ellentétben úgy tűnik, hogy az emberkereskedelem a többi szervezett bűnözési formához viszonyítva a leggyorsabban bővülő bűnözési forma,

(¹) HL C 19., 1999.1.23., 1. o.

2006. január 17., kedd

- J. mivel nemcsak az egyes tagállamok egyedi fellépése szükséges, hanem EU- és nemzetközi szintű holisztikus és integrált multidiszciplináris megközelítés révén foglalkozni az emberkereskedelem megakadályozásával, amely magába foglalná a tagállamokra vonatkozó közös büntetőjogi elemek meghatározását, különös tekintettel a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókra,
- K. tekintettel az áldozatok személyes helyzetének súlyosságára és veszélyeztetettségére, valamint arra, hogy részvételük szükséges a bűnszervezetek leleplezéséhez, illetve a felelősök felkutatásához és elfogásához,
- L. mivel a nő- és gyermekkereskedelem elleni küzdelem során a közös, elfogadott meghatározások, illetve az összehasonlítható adatokra, kutatásra és elemzésre vonatkozó közös iránymutatások hiánya jelentősen akadályozza a hatékony fellépést és politikákat,
- M. mivel a nő- és gyermekkereskedelem nemzetközi bűncselekmény, a hatékony megelőzési stratégiák megkövetelik az alábbiakat:
- az emberkereskedelmi piac háromszögének, vagyis az áldozat, a kereskedő és az ügyfél ellenőrzése;
  - jogi és pszichológiai segítségnyújtással kapcsolatos programok és védelem a legveszélyeztetettebb csoportoknak;
  - a népesség minden rétege, és elsősorban a veszélyeztetett csoportok megfelelő, állandó és rendszeres tájékoztatása és tudatosítása;
  - a származási, tranzit- és célországok közötti együttműködés;
  - együttműködés globális, nemzetközi, közösségi, európai uniós, regionális, nemzeti és helyi szinten;
  - egységes fellépés olyan nemzetközi szervezetek között, mint az ENSZ, az Európa Tanács, az Európai Unió, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet és a G8,
- N. mivel a virtuális szex, különösen a számítógépes szex (virtuális szex az interneten) egy új, és egyre növekvő piacot képez, amelynek fellendülése kihat az embercsempészet erősödésére és bővülésére, mivel az új technológiák megkönnyítik a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolását,
1. hangsúlyozza az emberi jogi megközelítés fontosságát, a nemek esélyegyenlőségének hangsúlyozását és a gyermekekre érzékeny megközelítést a megelőzési stratégiák kidolgozásában és végrehajtásában;
  2. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az emberkereskedelem elleni küzdelem keretében eddig hozott intézkedések nem eredményezték a szexuális rabszolgaság céljából kizsákmányolt nők és gyermekek számának csökkentését; úgy véli, hogy ezzel ellentétben az Európai Unión belül a szexuális célú emberkereskedelem a legerőteljesebb növekedést mutató bűnözési tevékenység a szervezett bűnözés többi formáihoz képest; kiemeli, hogy sürgősen rögzíteni kell azokat a világos és konkrét célokat, amelyek lehetővé teszik például az emberkereskedelem áldozatainak számának felére csökkentését a következő 10 évben; úgy véli, hogy globális célkitűzés természetesen e bűnözési forma legrövidebb határidőn belüli teljes megszüntetése;
  3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy hiányzik az emberkereskedelem és a migráció, a szociális védelem és fejlődés közötti kapcsolatok felismerése, és hogy nincs koherens külpolitika az emberkereskedelem tekintetében;
  4. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hozzon létre egyértelmű jogalapot a nők elleni erőszak mindenfajta formája elleni küzdelemhez, ideértve a nőkereskedelmet is, és határozza meg az emberkereskedelem elleni küzdelemre, valamint az olyan kapcsolódó területekre, mint a bevándorlás, a menekültügy, különösképpen a nemi hovatartozáson alapuló elnyomás és üldöztetés miatti menedékkjogra vonatkozó európai politika teljes mértékben közösségi szintűvé tételéről;

2006. január 17., kedd

5. javasolja egy közös EU-politika bevezetését, amely egy jogi keret kidolgozására, illetve a szankciókra, a megelőzésre, a bírósági eljárásokra és az elkövetők elítélésére, valamint az áldozatoknak nyújtott védelemre és támogatásra vonatkozó jogi rendelkezések érvényesítésére összpontosít;
6. hangsúlyozza kifejezetten emberkereskedelem elleni intézkedések kidolgozásának szükségességét az EU szomszédsági politikája során és tekintettel az EU jövőbeli bővítésére; felszólít arra, hogy nyújtsanak haladéktalanul pénzügyi támogatást a csatlakozó országoknak, például Bulgáriának és Romániának annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra az emberkereskedelem megelőzését szolgáló, hosszú távú stratégiák kidolgozását;
7. úgy véli, hogy a tagállami intézkedéseknek összhangban kell állniuk a tagállamok politikai nyilatkozataival, és hatékonyabban kell átültetniük a vonatkozó közösségi jogszabályokat, különösen az egymás közötti, illetve az Európával és az Eurojusttal való operatív együttműködés és adatcsere javítása révén;
8. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség valamennyi EU-politikában való érvényesítése, illetve az esélyegyenlőségről szóló nemzeti jogszabályok végrehajtása létfontosságú az emberkereskedelem olyan hajtóerőinek ellensúlyozásában, mint a szegénység, a társadalmi kirekesztés, a munkanélküliség, az oktatás hiánya, a korrupció, a megkülönböztetés és a nők bántalmazása;
9. úgy véli, hogy az emberkereskedelem rejtett okaira irányuló vizsgálatoknak – különösen a szexuális kizsákmányolásra irányuló nő- és gyermekkereskedelem vonatkozásában –, tehát azon tényezőkkel kapcsolatos vizsgálatoknak, amelyek a kereskedelem veszélyének teszik ki az embereket, illetve amelyek a szexuális szolgáltatások és a nők és gyermekek kizsákmányolása iránti keresletet befolyásolják, mint nemzeti, mind közösségi szinten kellene megvalósulniuk, és felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy folytassák kutatásaikat ezen a téren, és bocsássák rendelkezésre a szükséges forrásokat olyan már létező programokból, mint a Daphne; a vizsgálatok eredményei hozzájárulhatnak egy megfelelő szexuális oktatási program létrehozásához minden tagállamban;
10. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét az Európai Parlament által kezdeményezett azon tanulmány eredményeire, amely a prostitúcióval kapcsolatos nemzeti jogszabályfajták és a nő- és gyermekkereskedelem közötti összefüggésekkel foglalkozik ⁽¹⁾;
11. hangsúlyozza, hogy elsőként és leginkább a keresletet kell visszaszorítani többek között oktatási, jogszabályi, szociális és kulturális intézkedések révén;
12. felszólítja a tagállamokat, hogy komolyan foglalkozzanak a területükön zajló prostitúcióból származó problémákkal;
13. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd során módszeresen foglalkozzanak a nők és gyermekek szexuális célokra történő kereskedelmének kérdésével, valamint hogy abban az esetben, ha javulás nem tapasztalható és a harmadik ország részéről nincs egyértelmű jele a cselekvésre irányuló politikai akaratnak, hozzanak megfelelő intézkedéseket a harmadik országokkal kötött valamennyi együttműködési és társulási megállapodásban foglalt emberi jogi és demokráciázáradékokkal összhangban;
14. felszólítja a tagállamokat a nemek esélyegyenlősége érvényesítése iránti erősebb kötelezettségvállalásra, illetve egy gyermekkel foglalkozó megközelítésre az EU fejlesztési együttműködésében és szegénység csökkentésére vonatkozó programjaiban, és sürgeti a nemzetközi szervezeteket, például a Világbankot, a Nemzetközi Valutaalapot és a Kereskedelmi Világszervezetet, hogy kiemelten kezeljék a nőket egyre inkább érintő szegénység és a gyermekek szegénysége elleni küzdelmet;
15. hangsúlyozza, az emberkereskedelem illetve a legális és az illegális bevándorlás közötti kapcsolat kezelésének fontosságát, illetve annak fontosságát, hogy a legális migráció módjait az emberkereskedelem megakadályozására alkalmas mechanizmusnak tekintsék;

(¹) Tanulmány a prostitúcióra és a nő- és gyermekkereskedelemre vonatkozó nemzeti jogszabályokról, Transcrime 2005.

2006. január 17., kedd

16. hangsúlyozza a szexuális kizsákmányolás és a kizsákmányoló munka közötti kapcsolatot a háztartási szolgáltatások terén, mivel a gyermekek és a serdülőkorúak olyan függőségnek vannak alárendelve, amelyből a csempészek hasznot húznak, és kizsákmányolásuk nem kizárólag szexuális jellegű, hanem ugyancsak kapcsolódik a rabszolgasághoz, az illegális örökbefogadáshoz és a kényszermunkához; felszólít az ellenük irányuló mindenfajta bűncselekmény és vétség megelőzésére, illetve az ezek ellen folytatott harc érdekében hozott erőteljes intézkedésekre;
17. sajnálatát fejezi ki az olyan elemzések hiánya miatt, amelyek bemutatnák a tagállamokban jelentkező prostitúció iránti keresletnek az emberkereskedelemre gyakorolt esetleges ösztönző hatását; úgy véli, hogy a Bizottságnak átfogó tanulmányt kell készítenie arról, hogy a tagállamok prostitúcióra vonatkozó jogszabályai hogyan befolyásolják az emberkereskedelem áldozataivá váló emberek számát;
18. felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg és/vagy vizsgálják felül vízümpolitikájukat a visszaélések megakadályozása és a kizsákmányolás elleni védelem biztosítása érdekében; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a származási országok konzulátusai személyzetének együttműködését és azt, hogy megosszák tapasztalataikat egymással, valamint olyan képzésben részesüljenek, amelynek révén a vízümprelmek feldolgozása során felismerik az emberkereskedelemben esetlegesen érintett eseteket; úgy véli, hogy a személyzetet képzésben kell részesíteni az érintett nem kormányzati szervezetekkel való együttműködés érdekében;
19. felszólítja a tagállamokat, hogy létesítsenek nemzeti és nemzetközi telefonos segélyvonalakat a nőkereskedelem ellen, és hozzák azt a népesség tudomására tájékoztató kampányok, többek között a nemzeti és helyi televíziós csatornák útján; támogatja a gyermeksegély hívószám létrehozása iránti követeléseket, mely hívószámnak egységesnek, nemzetközinek, és ingyenesnek kell lennie, valamint rámutat a gyermek-segélyhívószámról szóló – 116. cikk szerinti – írásbeli nyilatkozatára⁽¹⁾;
20. kéri, hogy a nők és gyermekek kizsákmányolásának és megvásárlásának lealacsonyító gyakorlata aktív és hatékony kampány tárgyát képezze az Európai Unió e téren megvalosuló programjainak keretében; ezt a kampányt a Bizottságnak és a tagállamoknak kell meghirdetniük, és azt az Európai Parlament és minden más európai intézmény saját hatáskörén belül fenntartás nélkül kell, hogy támogassa;
21. felszólítja a Bizottságot, és a tagállamokat, hogy sürgősen és megfelelő módon (többek között jogalkotási eszközökkel) kezeljék az embercsempészet növekedésére kiható új technológiák, különösen az Internet alkalmazásának tendenciáját a nők és gyerekek szexuális kizsákmányolásának elérhetőségére és keresletére vonatkozó tájékoztatás terjesztése során;
22. sajnálatát fejezi ki a tagállamok és az európai intézmények közötti, a nemzetközi szerződések és egyezmények ratifikációjával és végrehajtásával kapcsolatos folyamatos nehézségek miatt;
23. felszólítja a Bizottságot, hogy ellenőrizze az emberkereskedelem elleni hatályos jogszabályok végrehajtását és egységes értelmezését, és kezdjen vizsgálatot a nő- és gyermekkereskedelem elleni küzdelem tekintetében meglévő EU- és nemzetközi szintű jogi intézkedésekről és fellépésekről;
24. üdvözlí az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményében foglalt javaslatokat egy ellenőrző mechanizmus (GRETA) létrehozására, amely biztosítani hivatott az egyezmény rendelkezéseinek hatékony végrehajtását, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Bizottság működjön szorosabban együtt az Európa Tanáccsal és más nemzetközi szervezetekkel a szexuális kizsákmányolás elleni küzdelem stratégiáinak végrehajtása során; utal arra, hogy ez magában foglalja az ügyfelek szankcionálásának lehetőségét;
25. sürgeti a Bizottságot, hogy működjön együtt az Európa Tanáccsal és más nemzetközi szervezetekkel, például az Nemzetközi Migrációs Szervezettel közös adatgyűjtési iránymutatások kidolgozása céljából, valamint javasolja egy közös központ létrehozását a közös definíciók (emberkereskedelem, áldozat stb.), összehasonlítható egységes adatok gyűjtése, helyzetelemzés és fejlesztés, információcsere, illetve az emberkereskedelem elleni jogalkotás, politikák, és intézkedések céljai közötti összefüggések, és a tényleges hatásuk értékelése érdekében;

(¹) Elfogadott szövegek, 2006. január 17., P6_TA-PROV(2006)0009.

2006. január 17., kedd

26. felszólítja a Bizottságot, hogy mutassa be saját Daphne-programját, és ügyeljen arra, hogy a kábító-szer-ellenes törvényt különválasszák;
27. sajnálatát fejezi ki az Európában folyó emberkereskedelem jelenségére vonatkozó megbízható adatok hiánya miatt, illetve amiatt, hogy sem a Bizottság, sem az Europol, sem pedig más európai uniós szerv nem tudott pontos adatokat nyilvánosságra hozni az emberkereskedelem egész EU-ra kiterjedő mértékéről, és különösen a legveszélyeztetettebb csoportok, például a nő- és gyermekkereskedelemmel kapcsolatos adatok hiánya miatt, továbbá a probléma megoldását célzó hatékony lépések elmaradása miatt;
28. sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak létre nemzeti kapcsolattartó pontokat, vagy nevezzenek ki nemzeti előadókat az emberkereskedelemre vonatkozó információk összegyűjtésére, cseréjére, terjesztésére és feldolgozására, és hangsúlyozza a nemi alapú és összehasonlítható adatok fontosságát, tekintettel arra, hogy az információ bizalmosságának biztosítása és a nem kormányzati szervek számára a számadatok rendelkezésre bocsátása kiemelkedő jelentőséggel bír;
29. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre és/vagy erősítsék a tudatosító kampányokat, amelyek célja a társadalom veszélyeztetett tagjainak és a potenciális áldozatoknak az oktatása a származási országokban, csakúgy, mint a lakosság figyelmének felhívása a problémára és hatékonyabb tudatosítása a célországokban, valamint a kereslet csökkentése; e tekintetben felszólítja a tagállamokat, hogy ismerjék fel, hogy az üzleti ügyben utazók hozzájárulhatnak az emberkereskedelem megoldásához oly módon, ha tevékenyen részt vesznek a tudatosítási folyamatban, és ösztönzik őket arra, hogy beszámoljanak az általuk látottakról; felszólítja a tagállamokat, különösen Németországot, hogy hozzon megfelelő intézkedéseket a 2006-os futball világbajnokság keretében a nőkereskedelem és az erőszakos prostitúció megelőzésére;
30. sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak létre a médiában egy kapcsolattartó-hálózatot az emberkereskedelemmel kapcsolatos a naprakész információk nyilvánosságra hozatala érdekében az EU-ban és azon kívül;
31. felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be Uniós szinten emberkereskedelem-elleni napot egy nemzetközi emberkereskedelem-ellenes lógóval annak érdekében, hogy a nő- és gyermekkereskedelem jelenségét általános körben tudatosítsák, fokozzák a kérdés láthatóságát, és tegyék érzékennyé a közvéleményt erre a témára; úgy véli, hogy az egész EU-ra kiterjedő emberkereskedelem elleni nap egybeeshetne a „Stop the Traffic” („Allítsuk meg az emberkereskedelmet!”) elnevezésű világméretű kampány 2006. március 25-i időpontjával;
32. hangsúlyozza, hogy az illetékes hatóságok képzett személyzettel kell, hogy rendelkezzenek, akik speciális képzésben részesülnek olyan közös képzési programokon keresztül, amelyeket az emberkereskedelem megakadályozásában érintett valamennyi érintett fél – rendőrségi, bűnüldöző, egészségügyi szakemberek, szociális munkások, valamint a nő- és emberkereskedelemre szakosodott reprezentatív szervezetek – számára szerveznek a nemek kérdését érintő eszközök és képességek felhasználásával;
33. felszólítja a tagállamokat a rendőrséget segítő külső szakértői csoport létrehozására a nőkereskedelem gyorsabb kivizsgálása érdekében;
34. hangsúlyozza a nőkereskedelemmel foglalkozó tanácsadó szervek pénzügyi és személyes lehetőségei megerősítésének jelentőségét, illetve a nem kormányzati szervezetekkel való aktív együttműködés megerősítését ezen a téren;
35. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a jogszabályok végrehajtását, illetve erősítsék meg az emberkereskedők – legyenek azok természetes vagy jogi személyek -, bűntársaik az emberkereskedelem közvetítésére hirdetését közlétező internetes oldalak szerzői és kiskorúaktól szexuális szolgáltatást megszervező, igénybe venni kívánó, igénybe vevő, illetve erre kísérletet tevő személyek elleni büntetőeljárás, (azzal, hogy a kiskorú fogalma azonos kell, hogy legyen minden tagállamban, 18 év alatti személyeket foglalja magában) elsősorban arányos, hatékony és visszatartó erejű büntetés kiszabásával, illetve indítsanak büntetőeljárás az emberkereskedelemből származó jövedelmekkel kapcsolatos pénzmosás esetén;
36. felszólítja a tagállamokat, hogy vonják büntetőeljárás alá azokat a személyeket, akik tudatosan kényszerprostitúáltak szolgáltatásait veszik igénybe;

2006. január 17., kedd

37. felszólítja a tagállamokat, hogy kezdeményezzenek képzési kampányt a rendőriskolákban, a szociális munkával foglalkozó iskolákban és az iskolákban a nőkereskedelem elleni küzdelemmel, és annak kezelésével kapcsolatban;

38. felszólítja a tagállamokat, erősítsék meg a munkavállalással kapcsolatos tárgyalások felett gyakorolt ellenőrzést, megakadályozva ezzel a nemzetközi nőkereskedelem szerveződését;

39. felszólít az emberkereskedelemből származó jövedelmekkel kapcsolatos pénzmosás elleni tagállami intézkedések folytatására, az európai és nemzetközi szinten elfogadott jogszabályok tagállami alkalmazása révén, és – szükség esetén – a hatályos vonatkozó jogi szabályozás megerősítésének megfontolására;

40. felszólítja a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb építsék nemzeti jogukba 2004/81/EK irányelvet a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről;

41. felszólítja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a közös társadalmi felelősség elvét és a civil társadalmi szervezeteket is magában foglaló állami-magán partnerséget a megelőzési, beilleszkedési és koordinációs stratégiák végrehajtásában; felszólítja az Európai Unió valamennyi intézményét, hogy mutassanak jó példát a többi nemzeti közintézménynek és a magánszekciónak;

42. felszólítja képviselőit, hogy támogassák az „Üzleti céllal utazók az emberkereskedelem ellen” elnevezésű programot, amelyet a Parlament 2005 novemberében indított el, mivel ezen többpárti kezdeményezés célja:

- felhívni az üzleti/hivatalos céllal utazók csoportjának figyelmét (azaz a képviselőket és másokét) az emberkereskedelem problémájára, és arra biztatja a képviselőket, hogy vállaljanak vezető szerepet, és vegyenek részt ezen probléma megoldásában;
- lehetővé tenni az üzleti/hivatalos céllal utazók számára, hogy jelentsék az emberkereskedelmet érintő eseteket a www.businessstravellers.org weboldalon;
- arra kérni a képviselőket, hogy írásban kérjék a szállodákat arra, hogy számolják fel a vállalkozásaik és az emberkereskedelem áldozatául esett nők és gyermekek közötti összefonódásokat;

43. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mélyítsék el kapcsolataikat a szálloda- és idegenforgalmi ágazattal annak érdekében, hogy az ágazat szociális felelősségére vonatkozóan jobb együttműködést alakítsanak ki, és ösztönözzék az ágazatot egy olyan etikai kódex elfogadására – ha ilyen programmal nem rendelkeznek –, amely kiterjed az emberkereskedelemre és a prostitúcióra; úgy véli, hogy az etikai kódexek jó példáit – mint például az UNICEF által finanszírozott, a gyermekek szexuális kizsákmányolásáról szóló ECPAT (Legyen Vége a Gyermekeprostitúciónak az Ázsiai Turizmusban) kódexe – ki kell emelni és ismertetni kell;

44. felszólítja a tagállamokat az emberkereskedelem és a „vizontkereskedelem” megakadályozása érdekében a múltban emberkereskedelem áldozatává vált nők és gyermekek társadalmi beilleszkedését és rehabilitációját szolgáló programok kidolgozására és végrehajtására; és ennek érdekében egy európai reintegrációs alap létrehozásának megfontolására; határozottan felszólítja a tagállamokat, hogy fejlesszenek ki mikrofinanszírozási szolgáltatásokat annak érdekében, hogy a nők könnyebben jussanak pénzügyi támogatáshoz;

45. hangsúlyozza, hogy a szexuálisan kizsákmányolt személyeket áldozatnak kell tekinteni; tekintettel az óriási nehézségekre, amelyekkel szembe kell nézniük a helyzetükből való kilábalás érdekében, mind az Európai Uniónak, mind a tagállamoknak meg kell hozniuk a következő szükséges intézkedéseket védelmük és támogatásuk érdekében:

- nem elítélni az emberkereskedelem áldozatait;
- orvosi és pszichológiai segítségnyújtás;
- jogi tanácsadás és szakértő fordító általi segítségnyújtás;

2006. január 17., kedd

- a prostituált nők beilleszkedésére irányuló külön intézkedések;
  - vállaljanak felelősséget az EU-n belül emberkereskedelem áldozataivá váló nők és gyermekek iránt; e nőknek és gyermekeknek lehetőséget kell kapniuk a támogatásra, igényük szerint a hazájukba való visszatérés vagy az újrakezdés révén;
46. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak kötelező rendelkezéseket az emberkereskedelem áldozatainak védelmére vonatkozóan, mivel ezek elkerülhetetlenek, amennyiben üldözni kívánják az emberkereskedőket;
47. felszólítja a tagállamokat, hogy írják alá és ratifikálják az Európa Tanács egyezményét az emberkereskedelem elleni fellépésről;
48. hangsúlyozza, hogy eddig csupán Belgium és Olaszország léptette életbe a nőkereskedelem áldozatai számára az emberkereskedők ellen indított per utáni tartózkodási engedélyt, és hangsúlyozza, hogy minden tagállamban fontos lenne a tartózkodási engedély megadása az áldozatok nyilatkozatra ösztönzése és a bűnösök elítélésének biztosítása érdekében;
49. felszólítja a tagállamokat, hogy léptessenek hatályba különleges tartózkodási engedélyre irányuló intézkedéseket ezekre a kivételes körülményekre vonatkoztatva, annak érdekében, hogy az engedély nélkül tartózkodó külföldi áldozatok elkerülhessék az erőszakot, valamint támogassa az áldozatoknak nyújtandó, szociális segítségnyújtási és integrációs program végrehajtását, amelyet a szociális intézmények szerveznének;
50. felszólít valamennyi tagállamot arra, hogy fogadjanak el büntetőjogukban azonos normatív jogszabályokat, amelyek tartalmazzák a gyermekkereskedelemnek a palermói jegyzőkönyvben ⁽¹⁾ és az ENSZ gyermekek jogairól szóló egyezményében megfogalmazott, nemzetközileg elfogadott normák szerinti egyértelmű jogi definícióját, mellyel megakadályozható lenne, hogy a gyermekkereskedelmet az emberkereskedelem részkategóriájaként kezeljék;
51. hangsúlyozza a származási, tranzit- és célországok közötti együttműködésre alapozott, gyermekek jogain alapuló speciális megelőzési program kidolgozásának és végrehajtásának sürgős szükségességét, és felhívja a figyelmet a koherens EU-külpolitika hiányára olyan harmadik országokban, ahonnan a gyermekkereskedelem legtöbb áldozata származik;
52. felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő megfelelő, a gyermekprostitúció és az emberi szervekkel és szövetekkel való kereskedelem elleni küzdelmet célzó európai fellépésről szóló jogalkotási javaslatot; megjegyzi, hogy annak ellenére, hogy az első és harmadik pillér szerint elfogadott emberkereskedelem-ellenes jogszabályok tartalmazznak kifejezetten gyermekvédelmi intézkedéseket, a gyermekek továbbra is veszélyeztetettek, különösen szexuális célú kizsákmányolás áldozataiként;
53. felkéri a tagállamokat és a Közösséget, hogy ratifikálják a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek a gyermekek eladásáról, gyermekprostitúcióról és gyermekpornográfiáról szóló, 2000. május 25-én kelt opcionális jegyzőkönyvét, mely előrelépést jelent a palermói jegyzőkönyvhöz képest, mivel magában foglalja a nem határokon átnyúló jellegű és nem bünszövetkezetekhez kapcsolódó bűncselekményeket is, valamint foglalkozik az emberi szervekkel való kereskedelemmel és az illegális örökbefogadással is;
54. úgy véli, hogy a gyermekeket be kell vonni az ilyen programokba, és felkéri a tagállamokat, hogy vezessenek be oktatási programokat a lányok és fiúk számára a megkülönböztetés elleni küzdelem és a nemek egyenlőségének ösztönzése céljából;
55. sürgeti a Bizottságot, hogy az országos és regionális stratégiai dokumentumokban megfelelően hangsúlyozza a harmadik országok születési nyilvántartásainak biztosítását;

⁽¹⁾ A palermói jegyzőkönyv értelmében a gyermekkereskedelem „gyermek megszerzése, szállítása, átadása, rejtegetése vagy fogadása kizsákmányolás céljából az országon belül vagy kívül”.

2006. január 17., kedd

56. sajnálatát fejezi ki a jelenlegi európai szintű ügynökségek és szervezetek által nyújtott, mérhető többletérték hiánya miatt, különösen a tagállamok és az Europol közötti korlátozott információcseré miatt, amely az emberkereskedelem elleni küzdelem legfőbb európai eszköze az Europol Egyezmény 2. cikke (2) bekezdése ⁽¹⁾, az Európai Unióról szóló szerződés, a tamperei elnökségi következtetések és a hágai program alapján; továbbá sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos, bűncselekményről készített elemzése mellett az Europol csupán egyetlen elemzést készített e téren;

57. hangsúlyozza, hogy az Europolnak nagyobb jelentőséget kell tulajdonítania az emberkereskedelem elleni küzdelemnek; úgy véli, hogy fel kell használni az Europol pénzügyi és személyzeti forrásait az emberkereskedelem megakadályozása, különösen a nő- és gyermekkereskedelem és a nemzetközi szervezett bűnözés elleni küzdelemben hatékonyabbá tétele érdekében;

58. hangsúlyozza az Europol alkalmazottai és nemzetközi partnerek közötti szoros együttműködés fontosságát az emberkereskedelem elleni küzdelemben, különös tekintettel a bűnözői hálózatokra, a csempészet útvonalaira és a csempészek személyi azonosságára vonatkozó információcserére, a büntetőeljárások hatékonyságának növelése érdekében;

59. felszólítja a Bizottságot, hogy évente mutassa be az egyes tagállamok által végrehajtott intézkedések éves értékelését, beleértve a csempészet elleni jogszabályok végrehajtásának és érvényesítésének értékelését;

60. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy biztosítsák intézkedéseik összehangolását és koherenciáját a különböző nemzetközi fórumokon, például az ENSZ-ben, az Európa Tanácsban, az OECD-nél, a pekingi értékelési folyamat során, a Dél-európai Stabilitási Egyezmény keretében és a G8-ban;

61. felszólítja a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem megelőzése érdekében a munkanélküliség által leginkább sújtott régiókban vezessenek be helyi szintű együttműködési programokat a biztonsági szolgálatokkal;

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, a csatlakozó országok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL C 316., 1995.11.27., 2. o.

P6_TA(2006)0006

A Közösség légiközlekedéssel kapcsolatos külpolitikája

Az Európai Parlament állásfoglalása a Közösség légiközlekedéssel kapcsolatos külpolitikája cselekvési programjának kidolgozásáról (2005/2084(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „a Közösség légiközlekedéssel kapcsolatos külpolitikája cselekvési programjának kidolgozásáról” c. közleményére (COM(2005)0079),
- tekintettel a Tanács 2005. június 27-i következtetéseire „a Közösség légiközlekedéssel kapcsolatos külpolitikája cselekvési programjának kidolgozásáról” ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A6-0403/2005),

---

⁽¹⁾ HL C 173., 2005.7.13., 1. o.